No. 6.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 14 Januarij

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f [illegible] Advertentiën worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

De aangekondigde grondwets-herziening.

De liberale partij kan in de tegenwoordige oogenblikken niets anders doen, dan de voorstellen der regering afwachten. De aftreding van den heer VAN HALL is voor haar zonder beteekenis. Wat wij bij het welgelukken der vrijwillige dwangleening hebben voorzegd, is bewaarheid; er zijn redmiddelen, die ten verderf leiden van hem die ze aanwendt. De veldheer die niets ontziet en wien alle middelen goed zijn, ofschoon door het regt des oorlogs afgekeurd, om de overwinning te behalen, heeft een graf voor zijnen roem gegraven. De financier, die om geld te verkrijgen, willekeur tot wet verheft en de onnoozelheid tot slagtoffer maakt, treft het lot van den goochelaar, wiens behendigheid bevreemding baart, maar met wien niemand het waagt een ernstig spel te beproeven. VAN HALL is gevallen door zijne wendingen en kunstige sprongen; niemand beklaagt hem noch voelt eenige sympathie voor hem. Hij is politisch dood; hij heeft de liberale partij en het behoud heeft hem verlaten; dat hij zijne kool plante in vrede, zoo hij vrede met zich zelven heeft.

De optreding van de heeren VAN DER HEIM en VAN RAPPARD beslist in ons oog de vraag der grondwets-herziening evenmin. Die heeren kunnen sedert de laatste jaren zeer wel de teekenen des tijds hebben gade geslagen; groote staatsmannen zijn van behouders hervormers geworden en men heeft dikwijls gezien, dat de partij van den vooruitgang de overwinning behaalde door den overgang en de medewerking harer vroegere bestrijders.

Om eenige hoogte te krijgen van hetgeen door de regering wordt ontworpen, hebben wij de regeringsbladen, den *Waarnemer* en den *'s Gravenhaagschen Nieuwsbode* getrouw gelezen en meenden daaruit aanvankelijk te mogen opmaken, dat alle hoop op eene herziening in milden zin niet verloren was. Thans echter doen er zich verontrustende teekenen op. Er is te 's Gravenhage eene brochure uitgekomen over de ontbindbaarheid der Tweede Kamer, in verband met regtstreeksche verkiezingen, waarin men het tegendeel vindt van hetgeen men er in zoeken zoude; waarschijnlijk is deze titel gekozen om de brochure aan den man te helpen; maar dan is dit eene beleediging van het bewustzijn des schrijvers, dat het lezend publiek de gevoelens des schrijvers niet deelt.

De schrijver van die brochure schijnt aangenomen te zijn om aantetoonen, dat eene ontbindbare Kamer en regtstreeksche verkiezingen en een in gelijken geest denkend ministerie en een verantwoordelijk ministerie en een president er van, altemaal onzin is. Sophismen worden daartoe op sophismen gestapeld. — Wij zouden van dit geschrift nooit eenige melding hebben gemaakt, ware het niet, dat de Haagsche bode daarvoor op de knieën was gaan liggen en er alzoo als het ware het zegel der ministers aan had gehecht. Dit verontrustte ons des te meer, omdat die Bode met een zeker welgevallen de laatste periodes uit de brochure, waarin ons land als het puik van alle landen wordt geroemd, heeft overgenomen.

Indien men nu waarlijk zoo blind is, dat men deze snorkerijen voor waarheid houdt en niet doorziet de kwalen, waaronder de natie wegkwijnt, dan is alle hoop op het aanwenden van heilzame geneesmiddelen verloren.

« Bezitten wij niet in onafhankelijke regters « een waarborg voor de individuele vrijheid en « onschendbaarheid der eigendommen?" roept de schrijver uit.

En het antwoord moet ontkennend zijn. Onze regterlijke organisatie is het toppunt van ongerijmdheid. Onze proces-orde omslagtig. De kosten ten civile ruïneus voor de regtbehoevenden; ten criminele te kostbaar voor den staat. — De onafhankelijkheid der regters is door de voordragten van Provinciale en Generale Staten verdacht en de individuele vrijheid der ingezetenen en de onschendbaarheid der eigendommen zijn door de menigte van regters, waarvan geen vijfde deel eenige grondige regtskennis heeft, op het spel gezet.

Er zijn maar zeer weinig mannen, die voldoenden geest van onderscheiding en scherp oordeel genoeg hebben, om ooit goede regtsgeleerden te worden, en als men regters met honderden noodig heeft, wordt eindelijk de regel, dat hij die als advocaat zich niet kan staande houden, als regter gaat zitten, en hij, die voor niets geschikt is, nog goed genoeg is om regt te spreken.

Maar de magistratuur moest een loopbaan zijn voor jongelingen van goeden huize. Ziedaar het thema van uwe geheele regering in nederlandschen zin.

« Is er, zoo gaat de schrijver voort, eene « eenige daadzaak bekend, die het kenmerk draagt « van eenen toeleg, van de zijde der regering, « om deze regten aanteranden?"

En hoeveel jaren heeft het herboren Nederland onder gelegenheids-wetten geleefd, en hoevele Nederlanders zijn willekeurig uit de Kolonien gezet, en hoe diep tasten alle accijnswetten niet in de vrijheid der ingezetenen en in de onschendbaarheid der eigendommen? De regering is nog niet Turksch; zij zendt nog geene koorden en eigent het bijzonder goed nog niet: maar de regering, die de monster-wet heeft gemaakt, mag van geene achting van beginselen spreken.

« Genieten wij niet de meest mogelijke bur- « gerlijke en godsdienstige vrijheid?"

Neen, zeker niet; wij staan burgerlijk onder drie wetgevingen: rijks, provinciale en stedelijke voorschriften; zoodat de algemeene wet naauwelijks iets heeft vrijgelaten of eene plaatselijke kour, soms te regt *kuur* genaamd, is daar, om het te belemmeren, en het gebeurde met de afgescheidenen is genoeg, om te bewijzen, in welken bekrompen zin, men in Nederland de godsdienstige vrijheid verstaat, te weten in den zin, om te mogen denken, wat men goedvindt, iets dat de grootste despoot nimmer heeft kunnen beletten.

« Bestaat er in eenig rijk van ons werelddeel « meerdere vrijheid van drukpers?"

Om niet verder te gaan, bij uwen [illegible] man, in Belgie. Art. 367 C. P., [illegible] met de wetten van 1829 en 1830 doodt [illegible] ware drukpers-vrijheid; dit is door het *Weekblad van het Regt* opzettelijk en bij herhaling betoogd. Weêrleg dat betoog, of zwijg van de Nederlandsche drukpers-vrijheid. — Maar waarom ook hier niet gevraagd of de regering deze vrijheid aanrandde; wij zouden dan op eene lange lijst van vervolgingen kunnen wijzen, waarvan de slotsom de veroordeeling eens onschuldigen is geweest.

« Hebben er in het beheer van 's lands zaken « misbruiken plaats, zoo als die in andere landen « van tijd tot tijd bekend worden en tot criminele « vervolgingen tegen hoogere staatsambtenaren aan- « leiding geven?"

De schrijver moet wel zeer jeugdig zijn en niets hebben gehoord of geleerd, om niet te weten, dat er duizenden in Belgie zijn gestrooid en een groot aantal bijzondere fondsen aan derzelver bestemming zijn onttrokken; het behoort tot den Nederlandschen zin, om kleine dieven op te hangen en groote te laten loopen. TESTE en CUBIÈRES zouden bij ons wel leden der Eerste Kamer hebben kunnen worden.

« Ziet men bij ons hooggeplaatste ambtenaren « spoedig eene welvaart en weelde ten toon sprei- « den, die van een spoedig verkregen fortuin ge- « tuigen?"

Hier moeten wij het antwoord schuldig blijven; niet omdat wij niet ja, ja en honderdmaal ja zouden kunnen zeggen, maar omdat bij ons de onzedelijke, alleen tot bescherming van schurken uitgedachte wet bestaat, dat men de waarheid niet mag zeggen, zoo men geen authentiek bewijs kan leveren en de onbeschaamdheid zeker nog niet zoo ver is gekomen, dat de schandelijkste speculatien, het verspreiden van geruchten, om fondsen te doen rijzen en dalen en omkoopingen van allerlei aard, bij authentieke acte voor notaris en getuigen worden aangeteekend en bevestigd.

Wij zijn gewoon de goede trouw ook onzer tegenstrevers, zoo lang mogelijk, aan te nemen; wij doen dit ook hier; maar daarom juist zien wij met bekommering de toekomst te gemoet, want hoe zal men geneigd zijn kwalen te genezen, die men acht niet te bestaan.

God geve den Koning en zijne raadslieden inzigt van zaken en wijsheid, want zoo thans geen ernstigen stap voorwaarts wordt gedaan, zal Nederland met reuzenschreden ten verderf spoeden.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

— De petitie van Palermo, die meer dan 10.000 onderteekenaars telde, is naar Napels gezonden, maar de koning weigert haar aan te nemen. Op deze tijding heeft de bevolking van Palermo hare verontwaardiging niet kunnen be-

Een Handwerkers-Huisgezin in Engeland.

—

Het licht des dags brak door de dikke nevelen heen; het gedruisch van den dag had het zacht gemurmel van den nacht nog niet vervangen; slechts het getier van eenen kouden wind liet zich in de ledige straten van Mowbray hooren.

Eensklaps hoort men zware voetstappen en eene stem laat zich hooren. Dit was de eerste wekker, die eene arbeidzame week aankondigde.

Een man, in een dik kleed gehuld, verschijnt langs de voetpaden; hij liep vrij hard, en slaat met een werktuig, dat wel wat van eenen herdersstaf had, op ieder venster dat hij voorbij ging; op dat namelijk van de werkmeisjes, van wie hij een zeker loon ontving, wanneer hij ze op eenen bepaalden tijd wekte. Dit was eene voorzorg die zij gebruikten, om zware boeten te voorkomen, die zij zouden moeten betalen, wanneer zij met den laatsten klokslag, die bepaald was voor den aanvang der werkzaamheden aan de fabriek, niet binnen waren.

De wekker ging zacht onder eene soort van poort staan en trad vervolgens eene soort van binnenplaats op. Hier woonden een aantal van zijne klanten, en de groote staf, die door eene bekwame hand bestuurd werd, scheen aan alle vensters te gelijk te kloppen. Aan het einde der binnenplaats gekomen zijnde, wilde hij juist aan het laatste venster aankloppen, toen een bleek, mager en uitgeteerd man hetzelve opende met deze woorden: Simmons, zeide hij, het is onnoodig dat gij ons heden klopt. Simmons, zeide hij nog eens, ons meisje heeft ons verlaten.

- Heeft zij Webster verlaten?

- Neen zij heeft ons verlaten; zij beklaagde zich reeds lang over haar lot; het is hard als eene slavin te moeten werken, en zijne winst niet te kunnen genieten.

- Dat is eene leelijke zaak, zeide de getroffen wekker.

- En zoo ongelukkig als het ellendig is voor ouders, die ten koste van hunne kinderen leven, hernam de man op eenen treurigen toon.

- En hoe gaat het met uwe vrouw?

- Altijd zeer slecht. Henriette heeft geen voet in huis gezet sedert Vrijdag avond. - Is zij u iets schuldig?

- Niets, zij was zoo naauwgezet, zij betaalde alle Maandagen. Het spijt mij, buurman, dat zij u verlaten heeft.

- Gods wil geschiede. De tijden zijn slecht voor arme tobbers zoo als wij zijn.

Deze woorden zeggende, ging de man zijne kamer in en liet het venster open staan. Hij bezat tot woning niets als deze kamer; een weefgetouw stond in het midden van dezelve; het was zoodanig geplaatst dat hetzelve het licht kon ontvangen, want ook hiervan waren zij zeer schraal bedeeld. Twee matrassen in iederen hoek van de kamer, dienden tot slaapplaatsen van het huisgezin. Op de eene lag eene zieke vrouw, op de andere drie kinderen, waaronder twee kleine meisjes van zeven of acht jaren en een jongetje dat nog in de luijers was. Bij den ijzeren vuurhaard stond een ketel, en op den schoorsteenmantel eenige eindjes kaars, een vuurslag, twee tinnen bekers, wat zout in een papiertje gewikkeld en een ijzeren lepel. Aan het andere einde van de kamer zag men een tafel en een soort van buffet, beiden vast aan den muur, zij behoorden bij de woning.

De man plaatste zich met een zucht voor zijn weefgetouw en begon aan den arbeid.

- Twaalf uren daags arbeiden," pruttelde hij in zich zelven, voor een stuiver in het uur, en dan nog mijn loon reeds vooruitbetaald. Waar zal dat eindigen? of liever is het al niet geëindigd.

Hij wierp zijne blikken om zich heen in de kamer, welker muren van alles ontdaan waren; geen vuur, geen brood, geen meubels, en vier schepsels, wier eenige steun hij was en die daar nederlagen, gedekt met een soort van kleed bij gebrek van kleederen.

- Ik kan toch mijn weefgetouw niet verkoopen als oud hout, zeide hij, ik heb het met zooveel moeite betaald; geen ondeugd of luiheid heeft mij hiertoe gevoerd. Ik beminde mijn beroep, en mijn beroep beminde mij. Het heeft mij eene hut in het dorp geschonken en een tuin dien ik tijd had te bewerken, zonder mijn beroep te schaden; het heeft mij diegene tot vrouw gegeven, welke ik altijd bemind had; het heeft mijne woning bevolkt met vrolijke kinderen, die ik in overvloed en vrede heb groot gebragt.

dwingen, maar zich begeven naar den Monte Pellegrino, en aldaar hebben eenige volksleiders haar doen zweeren de wapenen op te vatten, en, zoo noodig, te sterven voor de verdediging harer regten; indien de regering volharde in hare weigering, om de gewenschte hervormingen te verleenen.

DUITSCHLAND.

— Men berigt uit Berlijn, dat prins *Albert* van Pruissen op het punt staat zich gedurende eenige jaren te verwijderen, door eene reize naar Azië te ondernemen en de Engelsche bezittingen aldaar te bezoeken.

— Al[illegible] eene algemeene oprukking plaats heeft der Oostenrijksche strijdkrachten tegen Italie, gelooft niemand aan eene ernstige stoornis van den vrede. Pruissen nadert thans de gevoelens en de staatkunde van Engeland, ten aanzien van Zwitserland als van den algemeenen staat van zaken.

— Te Weenen is den 21. der vorige maand eene stoombakkerij geopend, in welke dagelijks, in twee ovens, behalve eene groote menigte lekkernijen, 9600 brooden van 1½ pond gebakken kunnen worden.

— De bergvolken van den Kaukasus zetten ook gedurende den winter de vijandelijkheden tegen de Russen voort. Meer dan ooit geeft *Schamyl* blijken van onversaagdheid. De Russische armée heeft zoo door het zwaard des vijands als door ziekte meer dan 20,000 man verloren. Men weet dat het grootste gedeelte van dat Russische leger uit Polen bestaat.

ENGELAND.

— De *Times* bevat de volgende advertentie, en hierna zal men de vechtlust van Engelands bewoners kunnen afmeten:

INVAL IN ENGELAND. — *Zonen van Brittanje*, hoedt u voor de mogelijkheid van eenen dergelijken ramp, door u gereed te maken om verdedigenderwijze te werk te gaan. Leer zwaard en degen gebruiken, welke te dien einde, benevens alle andere verdedigingsmiddelen van de beste kwaliteiten en de minste prijzen te verkrijgen zijn in de *Gouden Baars*, [illegible] Oxford-Street. — JOHN CHEEK, eigenaar en fabriekant [illegible]B. Men geeft ook de woonplaatsen van bekwame onder[illegible]ers in de schermkunst op.

FRANKRIJK.

— *Louis Philippe* heeft gedurende zijn laatst verblijf te Dreux schikkingen gemaakt aangaande zijne eigene begraafplaats.

— Eene nieuwe ergernis is hier aan de orde van den dag. Zekere heer *Petit* heeft eene memorie in het licht gegeven, waaruit zou blijken, dat de plaatsen bij de rekenkamer met geld gekocht worden. Hij zelf zou voor eene van zulke plaatsen 50,000 frs. hebben gegeven.

— Een geneesheer van Itzehoe is, onder beschuldiging van eene afschuwelijke misdaad, gevangen genomen. Zijne vrouw om het leven willende brengen, mengde hij in hare spijzen vergif bij zeer kleine hoeveelheden, doch sterk genoeg om eene groote overspanning te weeg te brengen, en telkens als zij in dezen staat verkeerde, ging hij haar aderlaten. De ongelukkige verkwijnde daardoor zigtbaar, en het was haar vader, die, zijnen schoonzoon iets in de voor het slagtoffer bestemde spijzen ziende mengen, zich van dezelve meester maakte en aan de regtbank overleverde. Dit had dan ook de gevangenneming van den geneesheer ten gevolge, die, naar men zegt, zijne schuld bekend heeft. Wat het slagtoffer aangaat, de geneesheeren denken, dat het zeer moeijelijk zal zijn haar te redden, ten gevolge van de verschrikkelijke verwoestingen, door deze handelwijze aangerigt.

BELGIE.

— Den 5. dezer, om vijf ure 's avonds, is, in het dorp [illegible]lin (Namen) een geringe brand uitgebroken, doch weldra [illegible]akte het vuur zulke snelle vorderingen, dat in [illegible] dan een uur twee-en-twintig huishoudens zonder [illegible]plaats waren, ondanks al de aangewende bluschmiddelen. Bijna al de huizen waren tegen brand verzekerd.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, den 13. Januarij. Op grond van berigten waaromtrent bij ons geenen redelijken twijfel bestaat, kunnen wij onze lezers mededeelen, dat het berigt van eenen Haagschen correspondent, in de dagbladen van de afgeloopen week voorkomende, dat namelijk buiten en behalve de nieuwe regtsvordering door het Openbaar Ministerie ingesteld tegen den verantwoordelijken drukker en uitgever van het weekblad *de Burger*, den heer *A. van Bevervoorde*, ter zake van een artikel in een nommer der vorige week geplaatst, getiteld: *De aftreding van den Minister van Hall*, — bij de regering ook nog het voornemen zou bestaan *om soortgelijke vervolging in te stellen tegen alle de nieuwsbladen die het bedoelde artikel geheel of gedeeltelijk hebben overgenomen*, (en dus ook tegen de *Vlissingsche Courant*), *van allen grond ontbloot is*, en.... bijna hadden wij hier nog bijgevoegd: *dat wij dus voor deze keer met den schrik zijn vrij gekomen.*

Middelerwijl zal de *vaderlijke* regering aan haren lust tot vervolging van hare stoute *kinderen*, die.... ondeugende pers.... die onverbiedelijke oppositie weêr eens regt hartelijk bot kunnen vieren. De heer *van Bevervoorde* zal regt *vaderlijk* gestraft worden, en.... *men zal meer dan ooit verwijderd blijven van het doel om de oppositie tot zwijgen te brengen.*

— In het jaar 1847 zijn alhier geboren 280 personen; als: 142 van het mannelijk en 138 van het vrouwelijk geslacht; waaronder 19 zoons en 15 dochters in onecht.

Overleden 319; als: 171 van het mannelijk en 148 van het vrouwelijk geslacht.

Onder de overledenen zijn begrepen 14 elders gestorvenen en 23 militairen en vreemdelingen.

Levenloos aangegeven 18; als: 13 van het mannelijk en 5 van het vrouwelijk geslacht.

Gehuwd 72 paren; terwijl er 2 echtscheidingen hebben plaats gehad.

Met betrekking tot den ouderdom waren de overledenen als volgt:

Beneden het jaar	55
van 1 tot 10 jaren	74
« 10 « 20 «	23
« 20 « 30 «	36
« 30 « 40 «	19
« 40 « 50 «	24
« 50 « 60 «	40
« 60 « 70 «	19
« 70 « 80 «	20
« 80 « 90 «	7
« 90 « 100 «	2
	319.

— Z. K. H. prins *Hendrik* is eervol ontslagen als kommandant van het fregat *Prins van Oranje*, en voorloopig het kommandement opgedragen aan den kapitein-luitenant *de Haze Bomme*.

— Zr. Ms. transportschip *Prins Willem Frederik Hendrik*, onder bevel van den luitenant ter zee der 1e klasse *G. C. Zoutman*, is den 19. November laatstleden van Hellevoetsluis te Paramaribo aangekomen.

— De waarde van den veestapel hier te lande wordt op ruim ƒ90,000,000 geschat; de jaarlijksche bruto-opbrengst bedraagt jaarlijks ƒ56,000,000 en ongeveer ƒ15,000,000 aan meststoffen.

De longziekte woedt hier te lande sedert 14 jaren en heeft ƒ100,000 runderen weggerukt, dit is, naar slechts ƒ60 het stuk, eene waarde van ƒ6,000,000.

— Een meisje uit de gemeente Bocholt, in het arrondissement Maaseyk, heeft eene ongewone proeve van moed gegeven. Een man, die op het kanaal van Maastricht naar 's Hertogenbosch schaatsen reed, zonk eensklaps door het ijs; op zijn geschreeuw ijlde *Anna G. Janssens*, een meisje van 22 jaren toe, en alle gevaar verachtende en alleen naar de stem der menschlievendheid luisterende, waagde zij zich op het afgebrokkelde ijs en haalde den ongelukkigen huisvader bewusteloos uit het water. Zonder hare hulp zou hij waarschijnlijk zijn omgekomen.

INGEZONDEN STUKKEN.

? ? ?

IS HET WAARHEID? Dat te M......... onlangs tegen alle regt en billijkheid een Commies der derde klasse tot de eerste is bevorderd en zulks met voorbijgaan van zeven Commiezen die daar meer aanspraak op hadden dan hij?

IS HET WAARHEID? Dat de bevorderde ambtenaar die gunst daardoor heeft verkregen, omdat hij zoo snoegjes naar den mond van eenen der hoofd-ambtenaren weet te praten, alles verklikt, zijne mede-ambtenaren in een hatelijk daglicht plaatst en hunne fouten zoo vergroot?

ZOU HET WAARHEID ZIJN? Dat die ambtenaar zelve zich voorheen aan grove fouten, ja zelfs aan ontrouw heeft schuldig gemaakt?

INDIEN DAT WAARHEID IS, zoo is het te bejammeren dat dergelijke ambtenaren nog zoo worden beschermd en boven anderen voorgetrokken en dat lage daden worden beloond. Was het niet veeleer doelmatiger, dat dergelijke aanbrengers werden gestraft en te kaak werden gesteld, om daardoor te weren al datgene wat als een zweem van het jezuitisme kan aangenomen worden, — dat verderf en die pest der maatschappij.

G.

MENGELINGEN.

Even als in vorige jaren bevatten ook thans de Engelsche bladen uitgebreide relazen van het op den eersten kersdag aan het hof gehouden feestmaal. De koninklijke tafel was gevuld met de schoonste en tevens grootste stukken vleesch van allerlei soort, met den meesten smaak en den grootsten luister gerangschikt. De schotel met ossenvleesch, deze hoofdschotel op alle Engelsche diners, was ook thans op eene waardige wijze vertegenwoordigd, even als de met laurieren en rosmarijn versierde varkenskop. Aan de hoeken der tafel verhieven zich uitstekend schoone en hooge kersboomen met velerlei soort van bonbons opgevuld.

Dit jaar woog het Koninklijk gebraad 176 pond, het was met palmtakken versierd en strikken van het kostbaarst lint, die zich tot festoen vormden. De Engelsche bladen spreken met niet minder bewondering van sommige gevogelten, van eene buitengewone grootte, zoo als b. v. van een paar wilde kalkoenen, slechts veertien weken oud en elk meer dan 16 pond wegende; al dat gevogelte was in de Koninklijke tuinen van Home-Park gemest.

Nadat het maal geëindigd was begaven zich de koningin en hare gasten, 27 in getal, naar eene zaal, waar men koffij en thee diende.

In deze zaal bevonden zich vijf boomen, die zich tot op eene hoogte van 7 of 8 voet verhieven en in met de meeste keurigheid bewerkte bakken geplaatst waren; deze boomen waren artificiëele pijnboomen en de bladen waren derwijze geschilderd, dat het scheen, dat zij met sneeuw overdekt waren. Aan de takken hingen honderde korfjes en kistjes, met de meeste zorg bewerkt, om door de Koningin en Prins ALBERT ten geschenke te worden aangeboden. Elke boom was op de meest luisterrijke wijze verlicht, met meer dan tachtig waskaarsen.

Huwelijks-Aanvragen.

Voor eenige jaren heeft een heer, die trouwensgezind was, door middel van de courant eene vrouw aangevraagd, met aanwijzing van plaats en uur waar men elkander konde ontmoeten. Eene dame liet er zich ook werkelijk zien, doch daar haar uiterlijk niet aan het schoon *ideaal* voldeed, dat zich de heer er van had voorgesteld, ging men onvoldaan van elkander af. Voor de *tweede* maal plaatste onze vriend eene aanvrage in de courant, met aanduiding van eene andere plaats van zamenkomst, en vond er, bij zijne komst, dezelfde dame; men wisselde een glimlach met elkander, en de ontmoeting had geen verder gevolg. Ten *derde* male besloot onze vrijer zijn geluk te beproeven, en ook dit maal wilde het lot, dat dezelfde dame zich aan hem voordeed. Hierop begonnen beide hartelijk over het voorval te lagchen, waaruit een gesprek ontstond, dat van wederzijde zoo aangenaam werd, terwijl de omstandigheid dezer drievoudige ontmoeting aan beiden zoo treffend toescheen, dat er weldra een huwelijk op volgde, waarin beiden, naar allen uiterlijken schijn, zich gelukkig gevoelen.

CORRESPONDENTIE.

Het artikel van «Een bestendigen lezer der Vlissingsche Courant» in ons volgend nommer.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 13. Januarij. Sedert den 11. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Emerald, W. Fligg, Odessa, rogge; Brantes, G. Curtis, Manzanas, suiker.

Naar zee.

Van Vlissingen gezeild:

Le Dunkerquois, H. Allemans, lijnzaad, Duinkerken.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

13 Januarij 1848.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
O. Z. Tarwe (1846)	f .	Z. Gr. Erwten	f 10.00
N. dito dito	- 9.25	W. Witte dito	- .
O. W. Tarwe (1846)	- .	Z. Paardenboonen	- 5.75
Nieuwe W. dito	- 9.45	W. Koolzaad	- 12.20
N. Z. Rogge	- 7.50	Zomer dito	- .
Vreemde dito	- .	Gort No. 3	- 18.00
Winter garst	- 5.45	« « 2	- 15.00
Zomergarst	- 5.25	« « 1	- 13.00
Haver	- .	Raapolie	f 40.50 p. v.
Boekweit	- .	Patentolie	- 42.50 -
W. Witteboonen	- 11.25	Lijnolie	- . -
Dito Bruineboonen	- 10.00	Lijnkoeken f .	do 104 st.
W. Paardenboonen	- 5.85	Raapkoeken « 82.00	- 1040 -
W. Gr. Erwten	- 10.25		

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 5 1/2 ure.

Sluiting des avonds 5 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

Ik was tevreden met mijn lot; de ellende en het gebrek alleen doen mij niet den verleden tijd betreuren; waarom dan ben ik hier? Hoe komt het dan dat zes maal honderd duizend onderdanen van de koningin, allen brave, nijverige en opregte lieden, even als ik, worstelen tegen allerlei tegenheden, en van jaar tot jaar, neen, van dag tot dag, dieper in het ongeluk storten. Waarom hebben wij plaatsen verlaten, waar wij gelukkig leefden, de dorpen die wij lief hadden, om ons in het midden van steden op te sluiten, beroofd van gemak en weldra van de noodigste levensbehoeften. Waarom? Nu bezit de kapitalist een slaaf, die voor hem zwoegen kan, voorheen werkte de arbeidsman, thans zijn het de werktuigen die den arbeid verrigten. De kapitalist is voorspoedig, hoopt schatten op schatten; en wij, vergaan van gebrek. Wij vallen lager als het lastdier, want dat wordt nog verzorgd en gevoed; dit is ook billijk; bij de tegenwoordige inrigting zijn sommige dieren nuttiger dan wij. En toch maakt men ons diets dat het belang één is, van kapitalist en werkman. Indien eene maatschappij, die voor arbeiden geschapen is, zich eensklaps van alle arbeid vrij maakt, is dan de klasse, wier eigendom altijd winstgevend blijft, niet verpligt te voorzien in de behoeften van diegenen die slechts den arbeid als eigendom bezitten? Toen de adel in Frankrijk van deszelfs bezittingen beroofd werd, beliep dezelve geen derdegedeelte van de werkzame klasse van het tegenwoordig Engeland; en echter stond geheel Europa ten zijnen voordeele op, en elke staat kwam ter zijner hulpe. Frankrijk zelve heeft hem later op eene aanzienlijke wijze schadeloos gesteld. Maar.. wie bekreunt zich om ons? Waar is de steun die zich verheft ter onzer verdediging? Denkt men ook dat wij onze bezittingen verloren hebben, zonder schuldiger te zijn dan de Fransche adel? Geen medelijdende zucht mengt zich onder onze tranen. Waarop zal alles uitloopen? Medelijden met den arme, vergoeding voor den rijke! .....

- Wie is daar, vraagde de zieke, eenige beweging op hare legerstede makende, zijt gij het, Henriette?"

- Neen, zeide de wever op een norschen toon kort af, het is Henriette niet."

- Waarom komt Henriette niet?

- Zij zal niet wederkomen! Ik heb het u gisteren avond gezegd, zij kan dat leven niet langer dulden, en dat verwondert mij niet.

- Wie zal ons te eten geven, als zij niet meer hier is? gij hadt haar niet moeten laten heengaan, Warner! gij doet niets, gij wint niets en gij laat dat meisje ontsnappen.

- Ik zal mij indien gij zoo spreekt op mijn beurt redden. Ik ben van 's morgens drie uur op om dit stuk af te maken, dat Zaturdag-avond reeds had geleverd moet worden.

- Maar men heeft het u reeds vooruit betaald; gij ontvangt niets voor uwen arbeid. Arbeid voor een stuiver in het uur, wat beteekent dat?

- Het is werk, Maria, dat gij dikwijls bewonderd hebt, en dat in der tijd een prijs behaald heeft. Maar, als gij er niet om geeft, wat behoef ik mij er dan om te kwellen! (De werkman verlaat zijn weefgetouw.) Men moge mij nog wel ontbijt voor het stuk toe geven? wat kan het schelen! wat vroeger of wat later, van honger sterven is ons voorland. Het is beter dat zulks maar van nu af aan geschiede.

- Neen, neen, Philips! gaat weer aan uw werk. Laat ons nog heden ontbijten. Er gebeure wat er wille.

- Plaag mij dan niet meer, hernam de werkman, wederom aan het werk beginnende, of ik werp de klos voor de laatste maal in mijn leven.

- Ik heb ongelijk gehad, Warner, zeide de vrouw op een zachter toon; het spijt mij; maar, ziet gij, ik ben ziek, en ik denk niet om mij zelve. Ik behoef niet te eten. Ik heb geen honger. Mijne lippen zijn zoo droog! Maar die kinderen, zij hebben gisteren avond zonder eten naar bed moeten gaan. Zij zullen spoedig ontwaken.

- Wij slapen niet, moeder, zeide de oudste van de kleine meisjes.

- Neen, moeder, hernam de andere, wij zijn reeds lang wakker, wij hebben alles gehoord wat gij aan vader gezegd hebt.

- En de kleine, slaapt hij ook nog?

- Ja, hij slaapt nog, was het antwoord. (Vervolg hierna.)

(Vervolg hierna.)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.